

II

(Nelegislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2011/85/ES

(2011. gada 8. novembris)

par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tiem un iegūti, izmantojot statistikas metodoloģiju, un no prognozēm vai budžeta darbībām, kas attiecas uz valsts finansēm nākotnē.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 14. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Ir jāizmanto pieredze, kas gūta ekonomiskās un monetārās savienības pirmajā desmitgadē. Nesenās ekonomiskās norises ir radījušas jaunus pārbaudījumus fiskālās politikas īstenošanai visā Savienībā un īpaši uzsverušas nepieciešamību stiprināt valstu atbildību un nepieciešamību pēc vienotām prasībām attiecībā uz normām un procedūrām, kas veido dalībvalstu budžeta struktūras. Īpaši ir nepieciešams precizēt, kas valstu iestādēm jā dara, lai ievērotu noteikumus, kuri paredzēti Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotajā Protokolā (Nr. 12) par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, un jo īpaši tā 3. pantu.

(2) Dalībvalstu valdības un valdību apakšnozares uztur publiskās uzskaites sistēmas, kas ietver tādas sastāvdaļas kā grāmatvedība, iekšējā kontrole, finanšu pārskatu sagatavošana un revīzija. Minētās sistēmas būtu jānodala no statistikas datiem, kas attiecas uz valsts finanšu rezultāt-

(3) Pilnīga un uzticama publiskās uzskaites prakse visām vispārējās valdības apakšnozarēm ir priekšnosacījums tam, lai sagatavotu labas kvalitātes statistiku, kas ir salīdzināma starp dalībvalstīm. Iekšējai kontrolei būtu jānodrošina spēkā esošo noteikumu izpilde vispārējās valdības apakšnozarēs kopumā. Neatkarīgai revīzijai, ko veikušas publiskas iestādes, tādas kā Revīzijas palāta vai revīzijas privātstruktūras, būtu jāveicina starptautiskās paraugprakses pielietojums.

(4) Fiskālo datu pieejamība ir būtiska Savienības budžeta uzraudzības sistēmas pienācīgai darbībai. Savlaicīgu un uzticamu fiskālo datu regulāra pieejamība ir pamats pienācīgai un savlaicīgai uzraudzībai, kas savukārt ļauj operatīvi rīkoties negaidītu budžeta norišu gadījumā. Fiskālo datu kvalitātes nodrošināšanas būtisks aspekts ir pārredzamība, kam jāietver šādu datu regulāra publiska pieejamība.

(5) Attiecībā uz statistiku Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽³⁾ radīja tiesisko pamatu Eiropas statistikas sagatavošanai, lai formulētu, piemērotu, uzraudzītu un novērtētu Savienības politiku. Šī regula noteica arī Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas principus: profesionāla neatkarība, taisnīgums, objektivitāte, ticamība, statistiskā konfidencialitāte un izmaksu lietderība, precīzi definējot katru no šiem principiem. Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 479/2009 (2009. gada 25. maijs) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ⁽⁴⁾, tika stiprinātas Komisijas pilnvaras pārbaudīt statistikas datus, ko izmanto pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.

- (6) Protokolā (Nr. 12) par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru "valdības", "deficīta" un "ieguldījuma" definīcijas ir noteiktas, atsaucoties uz Eiropas integrēto ekonomisko norēķinu sistēmu (ENS), kas aizstāta ar Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā (pieņemta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2223/96 (1996. gada 25. jūnijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā ⁽¹⁾) (EKS 95).
- (7) EKS 95 datu pieejamībai un kvalitātei ir būtiska nozīme Savienības fiskālās uzraudzības sistēmas pienācīgas darbības nodrošināšanā. EKS 95 ir atkarīga no informācijas, ko sniedz, balstoties uz uzkrājumiem. Tomēr šī uzkrājumu fiskālā statistika ir atkarīga no skaidras naudas datu vai to ekvivalenta iepriekšējas apkopošanas. Tiem var būt svarīga nozīme savlaicīgas budžeta uzraudzības stiprināšanā, lai varētu novērst nozīmīgu budžeta kļūdu novēlotu atklāšanu. Skaidras naudas datu laika rindu pieejamība par budžeta norisēm var atklāt tendences, kam vajadzīga ciešāka uzraudzība. Publicējamajiem fiskālajiem datiem, kas balstīti uz skaidru naudu (vai ekvivalentiem skaitļiem no publiskās uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), būtu jāietver vismaz kopējā bilance, kopējie ieņēmumi un kopējie izdevumi. Pamatotos gadījumos, piemēram, ja ir liels skaits vietējās valdības struktūru, datu savlaicīga publicēšana varētu balstīties uz piemērotām novērtēšanas metodēm, kuru pamatā ir struktūru paraugs, un turpmāku pārskatīšanu, izmantojot pilnīgus datus.
- (8) Neobjektīvas un nereālas makroekonomiskās un budžeta prognozes var būtiski kaitēt fiskālās plānošanas efektivitātei un tādējādi apdraudēt apņemšanos ievērot budžeta disciplīnu, bet prognozēšanas metodoloģiju pārredzamība un apspriešana var būtiski palielināt fiskālajai plānošanai izmantoto makroekonomisko un budžeta prognožu kvalitāti.
- (9) Svarīgs aspekts, lai nodrošinātu reālu prognožu izmantošanu budžeta politikas īstenošanai, ir pārredzamība, kam būtu jāietver ne tikai tādu oficiālu makroekonomisku un budžeta prognožu publiska pieejamība, kas sagatavotas fiskālai plānošanai, bet arī to pamatā esošo metodoloģiju, pieņēmumu un atbilstīgu parametru publiska pieejamība.
- (10) Jūtīguma analīze un atbilstīgās budžeta prognozes, kas papildina visticamāko makrofiskālo scenāriju, ļauj analizēt galveno fiskālo mainīgo lielumu iespējamo evolūciju atbilstīgi dažādiem pieņēmumiem par izaugsmi un procentu likmēm un tādējādi būtiski samazina risku, ka budžeta disciplīnu var apdraudēt prognožu kļūdas.
- (11) Komisijas prognozes un informācija par modeļiem, kas ir to pamatā, var sniegt dalībvalstīm noderīgu kritēriju to visticamākajam makrofiskālajam scenārijam, sekmējot budžeta plānošanai izmantoto prognožu derīgumu. Tomēr apmērs, kādā dalībvalstis budžeta plānošanai izmantotās prognozes varētu salīdzināt ar Komisijas prognozēm, atšķiras atbilstīgi prognožu gatavošanas laikam un prognožu metodoloģiju un pieņēmumu salīdzināmībai. Arī citu neatkarīgu struktūru prognozes var būt noderīgi kritēriji.
- (12) Nozīmīgas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi būtu jāizklāsta un būtu jānorāda to pamatojums, jo īpaši tad, ja mainīgo lielumu pieauguma līmenis ārējos pieņēmumos būtiski atšķiras no Komisijas prognozēs ietvertajām vērtībām.
- (13) Dalībvalstu budžeti un Savienības budžets ir savstarpēji atkarīgi, tādēļ, lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot budžeta prognozes, Komisijai savas prognozes par Savienības izdevumiem būtu jāsniedz, pamatojoties uz daudzgadu finanšu shēmā plānoto izdevumu līmeni.
- (14) Lai atvieglotu budžeta plānošanai izmantoto prognožu sagatavošanu un noskaidrotu atšķirības starp dalībvalstu un Komisijas prognozēm, reizi gadā katrai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai apspriesties ar Komisiju par pieņēmumiem, uz kuriem pamatojoties tiek gatavotas makroekonomiskās un budžeta prognozes.
- (15) Oficiālo makroekonomisko un budžeta prognožu kvalitāti ievērojami uzlabo regulārs, objektīvs un vispusīgs izvērtējums, kura pamatā ir objektīvi kritēriji. Rūpīgs izvērtējums ietver ekonomisko pieņēmumu pārbaudi, salīdzināšanu ar citu iestāžu sagatavotajām prognozēm un iepriekšējo prognožu izvērtēšanu.
- (16) Ņemot vērā dokumentēto apliecinājumu tam, ka dalībvalstu uz noteikumiem balstītās budžeta struktūras efektīvi palielina valstu atbildību par Savienības fiskālo noteikumu izpildi un veicina budžeta disciplīnu, Savienības stiprinātās budžeta uzraudzības sistēmas stūrakmenim vajadzētu būt stingrām skaitliskām fiskālajām normām, kas ir specifiskas katrai valstij un kas atbilst Savienības līmenī noteiktajiem budžeta mērķiem. Stingrām skaitliskām fiskālajām normām būtu jāietver labi izstrādātas

⁽¹⁾ OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp.

mērķa definīcijas un mehānismi efektīvas un laicīgas uzraudzības veikšanai. Minētajām normām būtu jābalstās uz uzticamu un neatkarīgu analīzi, ko veic neatkarīgas struktūras vai struktūras, kam nodrošināta funkcionāla neatkarība no dalībvalstu budžeta iestādēm. Turklāt politikas pieredze rāda, ka, lai skaitliskas fiskālās normas būtu efektīvas, par to neievērošanu ir jāsašķiras ar attiecīgām sekām, pat ja tās skar tikai reputāciju.

(17) Ņemot vērā to, ka, pamatojoties uz Protokolu (Nr. 15) par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kas pievienots LESD, atsaucies vērtības, kas minētas Protokolā (Nr. 12) par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots minētajiem Līgumiem, nav tieši piemērojamas Apvienotajai Karalistei. Pienākums ieviest skaitliskas fiskālās normas, kas efektīvi veicina atbilstību konkrētām pārmērīga budžeta deficīta atsaucies vērtībām, un ar to saistītais pienākums nodrošināt, lai daudzgadu mērķi vidēja termiņa budžeta struktūrās atbilstu šādiem noteikumiem, tāpēc nebūtu jāpiemēro Apvienotajai Karalistei.

(18) Dalībvalstīm būtu jāvairās no procikliskas fiskālās politikas, un fiskālās konsolidācijas centieniem vajadzētu būt lielākiem labu ekonomisko apstākļu laikā. Šo mērķu sasniegšanu veicina labi izstrādātas skaitliskas fiskālās normas, un tās būtu jāatspoguļo dalībvalstu tiesību aktos, kas piemērojami gada budžetam.

(19) Valstu fiskālā plānošana Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) preventīvajai un korektīvajai daļai var atbilst tikai tad, ja tajā izmanto daudzgadu perspektīvu un jo īpaši cenšas sasniegt vidēja termiņa budžeta mērķus. Vidēja termiņa budžeta struktūras ir ļoti noderīgas, lai nodrošinātu dalībvalstu budžeta struktūru atbilstību Savienības tiesību aktiem. Atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un Padomes Regulai (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu⁽²⁾, SIP preventīvo un korektīvo daļu nevajadzētu aplūkot izolēti.

(20) Lai gan gada budžeta tiesību aktu pieņemšana ir būtisks budžeta procesa posms, kurā dalībvalstis pieņem svarīgus budžeta lēmumus, vairākums fiskālo pasākumu ietekmē budžetu ne tikai ikgadējā budžeta ciklā, bet arī pēc tā.

Tādējādi viena gada perspektīva ir nepietiekams pamats stabilai budžeta politikai. Lai iestrādātu Savienības budžeta uzraudzības sistēmas daudzgadu budžeta perspektīvu, gada budžeta tiesību aktu plānošana būtu jābalsta uz daudzgadu fiskālo plānošanu, kas izriet no vidēja termiņa budžeta struktūras.

(21) Minētajai vidēja termiņa budžeta struktūrai būtu *inter alia* jāietver prognozes par katru būtisku izdevumu un ieņēmumu posteni budžeta gadam un pēc tā, balstoties uz nemainīgu politiku. Katrai dalībvalstij vajadzētu spēt atbilstīgi noteikt nemainīgu politiku, un minētās definīcijas būtu jādara zināmas atklātībai kopā ar attiecīgajiem pieņēmumiem, metodoloģijām un citiem atbilstīgiem parametriem.

(22) Šai direktīvai nebūtu jāliedz nevienai jaunai dalībvalstis valdībai atjaunināt savu vidēja termiņa budžeta struktūru tā, lai būtu ņemtas vērā valsts jaunās politikas prioritātes. Šajā gadījumā jaunajai valdībai būtu precīzi jānorāda atšķirības salīdzinājumā ar iepriekšējo vidēja termiņa budžeta struktūru.

(23) LESD izveidotās budžeta uzraudzības sistēmas noteikumi un jo īpaši SIP ir piemērojami vispārējai valdībai kopumā, kas ietver apakšnozaru centrālo valdību, pavalsts valdību, vietējo valdību un sociālās nodrošināšanas fondus, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2223/96.

(24) Ievērojams skaits dalībvalstu ir pieredzējušas ievērojamu fiskālo decentralizāciju, nododot budžeta pilnvaras zemāka līmeņa valdībām. Tādējādi šādu zemāka līmeņa valdību loma SIP ievērošanas nodrošināšanā ir būtiski palielināta, un īpaša uzmanība būtu pievēršama tam, lai nodrošinātu, ka uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm tiek pienācīgi attiecināti pienākumi un procedūras, kas noteiktas valsts budžeta struktūrās, jo īpaši, bet ne tikai, minētajās dalībvalstīs.

(25) Lai efektīvi veicinātu budžeta disciplīnu un publisko finanšu stabilitāti, budžeta struktūrām vajadzētu pilnībā aptvert publiskās finanses. Tādēļ īpaša uzmanība būtu pievēršama minēto vispārējās valdības struktūru un fondu darījumiem, kuri nav daļa no kārtējiem budžetiem apakšnozaru līmenī un kuri rada tūlītēju vai vidēja termiņa ietekmi uz dalībvalstu budžeta pozīcijām. To kopējo ietekmi uz vispārējās valdības bilanci un parādiem vajadzētu aprakstīt saistībā ar gada budžeta procesiem un vidēja termiņa budžeta plāniem.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

- (26) Līdzīgi pienācīga uzmanība būtu jāpievērš arī potenciālām saistībām. Konkrētāk, potenciālas saistības ietver iespējamās saistības atkarībā no tā, vai nākotnē iestāsies kāds notikums, ko nevar droši paredzēt, vai jau pastāvošās saistības gadījumā, ja maksājums visdrīzāk nebūs jāveic vai ja nevar uzticami aplēst iespējamā maksājuma summu. Tās ietver, piemēram, attiecīgu informāciju par valdības garantijām, problēmaizdevumiem un saistībām, kas izriet no valsts uzņēmumu darbības, tostarp attiecīgā gadījumā potenciālu saistību izdevumu rašanās varbūtību un iespējamo datumu. Būtu pienācīgi jāņem vērā tirgus jutīgums.
- (27) Komisijai būtu pastāvīgi jāuzrauga šīs direktīvas īstenošana. Būtu jānosaka un jāizpilda paraugprakse saistībā ar šīs direktīvas noteikumu izpildi, kuras attiecas uz dažādiem valstu budžeta struktūru aspektiem.
- (28) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, vienotu budžeta disciplīnas ievērošanu, kā to prasa LESD, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (29) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās zināmas atklātībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Ar šo direktīvu nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz dalībvalstu budžeta struktūru iezīmēm. Minētie noteikumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilda pienākumus saskaņā ar LESD attiecībā uz valsts budžeta pārmērīga deficīta novēršanu.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro terminu “valdība”, “deficīts” un “ieguldījums” definīcijas, kas noteiktas 2. pantā 12. protokolā par

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots LES un LESD. Piemēro arī Regulas (EK) Nr. 2223/96 A pielikuma 2.70. punktā izklāstīto vispārējās valdības apakšnozaru definīciju.

Piemēro arī šādu definīciju:

“budžeta struktūra” – pasākumu, procedūru, noteikumu un iestāžu kopums, kas ir pamats vispārējās valdības budžeta politikas īstenošanai, jo īpaši:

- a) budžeta uzskaites un statistikas pārskatu sagatavošanas sistēmas;
- b) noteikumi un procedūras, kas reglamentē prognožu sagatavošanu budžeta plānošanai;
- c) skaitliskas fiskālās normas, kas specifiskas katrai valstij un kas sekmē dalībvalsts fiskālās politikas saskaņotību ar dalībvalsts attiecīgajām saistībām atbilstīgi LESD un kas izteiktas kā budžeta snieguma summārais rādītājs, piemēram, valsts budžeta deficīts, aizņemšanās, parāds vai to būtiska sastāvdaļa;
- d) budžeta procedūras, kas ietver procesuālas normas, uz kurām pamatojas visi budžeta procesa posmi;
- e) vidēja termiņa budžeta struktūras kā īpašs valstu budžeta procedūru kopums, kas fiskālās politikas veidošanu neaprobežo tikai ar ikgadējo budžeta grafiku, tostarp politikas prioritāšu un vidēja termiņa budžeta mērķu noteikšana;
- f) neatkarīgas uzraudzības un analīzes pasākumi, lai veicinātu budžeta procesa sastāvdaļu pārredzamību;
- g) mehānismi un noteikumi, kas reglamentē fiskālās attiecības starp publiskām iestādēm dažādās vispārējās valdības apakšnozarēs.

II NODAĻA

UZSKAITE UN STATISTIKA

3. pants

1. Attiecībā uz to publiskās uzskaites sistēmām dalībvalstīm ir tādas publiskās uzskaites sistēmas, kas vispusīgi un konsekventi aptver visas vispārējās valdības apakšnozares un iekļauj informāciju, lai iegūtu kopsavilkuma datus uz EKS 95 standarta balstītu datu sagatavošanai. Šīs publiskās uzskaites sistēmas ir pakļautas iekšējai kontrolei un neatkarīgai revīzijai.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka laicīgi un regulāri ir publiski pieejami fiskālie dati par visām vispārējās valdības apakšnozārēm, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2223/96. Konkrēti, dalībvalstis publicē:

a) fiskālos datus, kas balstīti uz skaidru naudu (vai ekvivalentus skaitļus no publiskās uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), ar šādiem intervāliem:

— reizi mēnesī par centrālo valdību, pavalsts valdību un sociālā nodrošinājuma apakšnozārēm līdz nākamā mēneša beigām, un

— reizi ceturksnī par vietējās valdības apakšnozari līdz nākamā ceturkšņa beigām;

b) detalizētu saskaņošanas tabulu, kurā parādīta metodoloģija pārejai no datiem, kas balstīti uz skaidru naudu (vai ekvivalentiem skaitļiem no publiskās uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), uz datiem, kas balstīti uz EKS 95 standartu.

III NODAĻA

PROGNOZES

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka fiskālās plānošanas pamatā ir reālas makroekonomiskās un budžeta prognozes, izmantojot visaktuālāko informāciju. Budžeta plānošanas pamatā liek vistīcāmāko makrofiskālo scenāriju vai piesardzīgāku scenāriju. Makroekonomiskās un budžeta prognozes salīdzina ar visaktuālākajām Komisijas prognozēm un vajadzības gadījumā ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Nozīmīgas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi izklāsta, norādot pamatojumu, jo īpaši tad, ja mainīgo lielumu pieauguma līmenis ārējos pieņēmumos būtiski atšķiras no Komisijas prognozēs ietvertajām vērtībām.

2. Komisija dara zināmu atklātībai metodoloģiju, pieņēmumus un attiecīgos parametrus, kas ir tās makroekonomisko un budžeta prognožu pamatā.

3. Lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot budžeta prognozes, prognozes par Savienības izdevumiem Komisija sniedz, pamatojoties uz daudzgadu finanšu shēmā plānoto izdevumu līmeni.

4. Veicot jutīguma analīzi, makroekonomiskajās un budžeta prognozēs izpēta galveno fiskālo mainīgo lielumu liknes atkarībā no dažādiem pieņēmumiem par izaugsmi un procentu likmēm. Makroekonomiskajām un budžeta prognozēm izmantoto alternatīvo pieņēmumu klāstu nosaka pēc iepriekšējo prognožu rezultātiem un cenšas ņemt vērā attiecīgos riska scenārijus.

5. Dalībvalstis norāda konkrētu iestādi, kas ir atbildīga par makroekonomisko un budžeta prognožu sagatavošanu, un dara zināmus atklātībai oficiālās makroekonomiskās un budžeta prognozes, kuras sagatavotas fiskālajai plānošanai, tostarp šo prognožu pamatā esošo metodoloģiju, pieņēmumus un attiecīgos parametrus. Vismaz reizi gadā dalībvalstis un Komisija rīko tehnisku dialogu par pieņēmumiem, uz kuriem pamatojoties tiek gatavotas makroekonomiskās un budžeta prognozes.

6. Par fiskālajai plānošanai izmantotām makroekonomiskajām un budžeta prognozēm veic regulāru, objektīvu un vispusīgu izvērtējumu, kura pamatā ir objektīvi kritēriji, tostarp *ex post* izvērtējumu. Minētā izvērtējuma rezultātus dara zināmus atklātībai un attiecīgi ņem vērā, sagatavojot turpmākās makroekonomiskās un budžeta prognozes. Ja izvērtēšanas rezultātā tiek konstatēta būtiska novirze, kas ietekmē makroekonomiskās prognozes attiecībā uz vismaz četrus secīgu gadu laikposmu, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus un dara tos zināmus atklātībai.

7. Komisija (Eurostat) reizi trijos mēnešos publicē dalībvalstu parāda un deficīta līmeņu rādītājus.

IV NODAĻA

SKAITLISKAS FISKĀLĀS NORMAS

5. pants

Katrai dalībvalstij ir skaitliskas fiskālās normas, kas ir tai specifiskas un kas efektīvi veicina to, ka daudzgadu perspektīvā vispārējā valdība kopumā pilda savus pienākumus budžeta politikas jomā, kuri izriet no LESD. Šādas normas jo īpaši veicina:

a) atbilstību budžeta deficīta un parāda atsauces vērtībām, kas noteiktas saskaņā ar LESD;

b) daudzgadu fiskālās plānošanas pieņemšanu, tostarp attiecībā uz dalībvalstu vidēja termiņa budžeta mērķiem.

6. pants

1. Neskarot LESD noteikumus par Savienības budžeta uzraudzības sistēmu, skaitliskajās fiskālajās normās, kas specifiskas katrai valstij, precīzi norāda šādus aspektus:

a) mērķus un normu darbības jomu;

b) šādu normu izpildes efektīvu un laikus īstenotu uzraudzību, kas balstās uz uzticamu un neatkarīgu analīzi, kuru veic neatkarīgas struktūras vai struktūras, kam nodrošināta funkcionāla neatkarība no dalībvalstu budžeta iestādēm;

c) sekas normu neievērošanas gadījumā.

2. Ja skaitliskas fiskālās normas ietver atkāpšanās klauzulas, šādās klauzulās izklāsta ierobežotu skaitu īpašu apstākļu, kuros dalībvalstu pienākumiem, kas izriet no LESD budžeta politikas jomā, ir atļauta normas pagaidu neievērošana, kā arī stingras procedūras, kas šādā gadījumā tiek piemērotas.

7. pants

Dalībvalstu gada budžeta tiesību aktos ir norādītas spēkā esošās skaitliskās fiskālās normas, kas ir specifiskas katrai valstij.

8. pants

Direktīvas 5. līdz 7. pantu nepiemēro Apvienotajai Karalistei.

V NODAĻA

VIDĒJA TERMIŅA BUDŽETA STRUKTŪRAS

9. pants

1. Dalībvalstis izveido ticamu, efektīvu vidēja termiņa budžeta struktūru, kas paredz pieņemt fiskālo plānošanu vismaz trim gadiem, lai nodrošinātu, ka valsts fiskālā plānošana atbilst daudzgadu fiskālās plānošanas perspektīvai.

2. Vidēja termiņa budžeta struktūras ietver procedūras, kas paredzētas, lai noteiktu:

- a) vispusīgus un pārskatāmus daudzgadu budžeta mērķus, kas izteikti kā vispārējās valdības budžeta deficīts, parāds un jebkāds cits summārs fiskālais rādītājs (piemēram, izdevumi), nodrošinot, ka tie atbilst visām spēkā esošām skaitliskām fiskālajām normām, kas paredzētas IV nodaļā;
- b) prognozes par katru būtisku vispārējās valdības izdevumu un ieņēmumu posteni ar sīkākiem precizējumiem attiecībā uz centrālās valdības un sociālā nodrošinājuma līmeni budžeta gadam un pēc tā, balstoties uz nemainīgu politiku;
- c) aprakstu par paredzēto vidēja termiņa politiku, kas ietekmē vispārējās valdības finanses, ar iedalījumu pa būtiskajiem ieņēmumu un izdevumu posteņiem, parādot, kā tiek panākta korekcija vidēja termiņa budžeta mērķu virzienā, salīdzinot ar prognozēm nemainīgas politikas apstākļos;
- d) izvērtējumu tam, kā šī paredzētā politika, ņemot vērā tās tiešu ilgtermiņa ietekmi uz vispārējās valdības finansēm, varētu iespaidot publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

3. Prognozes, kas veiktas vidēja termiņa budžeta struktūru satvarā, balsta uz reālām makroekonomiskām un budžeta prognozēm saskaņā ar III nodaļu.

10. pants

Gada budžeta tiesību akti atbilst vidēja termiņa budžeta struktūras noteikumiem. Konkrētāk, gada budžeta sagatavošanas pamats ir ieņēmumu un izdevumu prognozes un prioritātes, kas izriet no 9. panta 2. punktā minētās vidēja termiņa budžeta struktūras. Pienācīgi izskaidro jebkuru atkāpi no minētajiem noteikumiem.

11. pants

Neviens noteikums šajā direktīvā neliedz jaunai dalībvalsts valdībai atjaunināt savu vidēja termiņa budžeta struktūru tā, lai būtu ņemtas vērā tās jaunās politikas prioritātes. Šajā gadījumā jaunā valdība norāda atšķirības salīdzinājumā ar iepriekšējo vidēja termiņa budžeta struktūru.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJĀS VALDĪBAS FINANŠU PĀRREDZAMĪBA UN BUDŽETA STRUKTŪRU VISAPTVEROŠĀ JOMA

12. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visi pasākumi, kas veikti, lai panāktu atbilstību II, III un IV nodaļai, ir konsekventi un vispusīgi attiecībā uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm. Tas jo īpaši prasa uzskaites noteikumu un procedūru konsekveni un to pamatā esošo datu vākšanas un apstrādes sistēmu integrāti.

13. pants

1. Dalībvalstis izveido atbilstīgus mehānismus, ar ko īsteno koordināciju starp vispārējās valdības apakšnozarēm, lai nodrošinātu visu vispārējās valdības apakšnozaru visaptverošu un konsekventu aptvērumu, veicot fiskālo plānošanu, nosakot skaitliskās fiskālās normas, kas specifiskas katrai valstij, un gatavojot budžeta prognozes, un lai nodrošinātu daudzgadu plānošanas izveidi, kā jo īpaši noteikts daudzgadu budžeta struktūrā.

2. Lai veicinātu fiskālo pārskatatbildību, skaidri nosaka dažādu vispārējās valdības apakšnozaru publisko iestāžu pienākumus budžeta jomā.

14. pants

1. Saistībā ar gada budžeta procesiem dalībvalstis apzina un apraksta visas vispārējās valdības struktūras un fondus, kas nav daļa no kārtējiem budžetiem apakšnozaru līmenī, līdz ar citu attiecīgu informāciju. To kopējo ietekmi uz vispārējās valdības struktūru un fondu bilancēm un parādiem apraksta saistībā ar gada budžeta procesiem un vidēja termiņa budžeta plāniem.

2. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sīku informāciju par nodokļu izdevumu ietekmi uz ieņēmumiem.

3. Par visām vispārējās valdības apakšnozarēm dalībvalstis dara zināmu atklātībai informāciju par potenciālām saistībām, kam ir iespējama liela ietekme uz valsts budžetu, tostarp par valsts garantijām, problēmaizdevumiem un saistībām, kas izriet no valsts uzņēmumu darbības, norādot šādu iespējamo saistību apjomu. Dalībvalstis publicē arī informāciju par vispārējās valdības īpašumā esošām privāto un valsts uzņēmumu kapitāla daļām, kuru summas ir ekonomiski nozīmīgas.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā noteikumi, kas vajadzīgi, lai līdz 2013. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās tūlīt Komisijai dara zināmu šo noteikumu tekstu. Padome mudina dalībvalstis gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas atbilstības tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās zināmas atklātībai.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Komisija sagatavo starpposma progresu ziņojumu par galveno šīs direktīvas noteikumu īstenošanu, pamatojoties uz attiecīgu informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm un kas ir jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2012. gada 14. decembrim.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

16. pants

1. Līdz 2018. gada 14. decembrim Komisija publicē pārskatu par šīs direktīvas piemērotību.

2. Pārskatā *inter alia* izvērtē šādu elementu piemērotību:

a) statistikas prasības visām valdības apakšnozarēm;

b) skaitlisko fiskālo normu plānojumu un efektivitāti dalībvalstīs;

c) publisko finanšu vispārējo pārredzamības līmeni dalībvalstīs.

3. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija izvērtē Starptautisko publiskā sektora grāmatvedības standartu piemērotību dalībvalstīm.

17. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

18. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 8. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

J. VINCENT-ROSTOWSKI